

Focus op haiku

Focus op haiku

Luk Gybels

Voor moeder

Copyright: Luk Gybels, Hasselt, 2020

Coverontwerp, foto's en haiku's: Luk Gybels
ISBN 9789402175325

© Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

E-post: luk.gybels@gmail.com

focus op arbeid
maar eenmaal ontspanning lonkt
focus op haiku

focus op detail
en met de juiste woorden
is er een haiku

INHOUD

voorwoord	p. 9
vergeet-mij-nietjes	p. 13
onweer	p. 19
op de dakgootrand	p. 29
de droge winter	p. 33
je zet je al schrap	p. 35
blaasbloem	p. 47
kibbeling	p. 53
roodkapje	p. 55
mijn zicht kwijt	p. 61
hij heeft er zijn buik van vol	p. 67
de terugkeer	p. 71
enkele bidprentjes	p. 77
in memoriam	p. 89

VOORWOORD

De cover was voor enige tellen een perfect normaal tv-beeld maar door een storing zien we nu allemaal kleurige blokjes waar echt geen logica aan vast te knoppen valt. Geen erg: een haiku vindt waarnemingen waarin elk begin van enige logica ver te zoeken is.

alle kleuren
boven in mijn hoofd
draait het vierkant

de wereld vol kleur
de depressieve winter
eindelijk voorbij

De haiku-verhalen in deze bundel missen op het allereerste gezicht allemaal zo'n digitale of andere sleutel waardoor de situatie weer naar harmonie kan gedraaid worden.

Mijn moeder, die al zeven jaar in het Woonzorgcentrum Gaerveld (Hasselt) verbleef, werd in de nacht van 1 juni door de nachtverpleging gevonden terwijl ze een epileptische aanval had.

Onderzoek en verdere zwaardere epileptische aanvallen in het ziekenhuis wezen uit dat men enkel nog wat levenskwaliteit kon bieden door de medicatie terug te schroeven en ervoor te zorgen dat onze 97-jarige moeder geen pijn had. Vrijdag 8 juni, net voor de klok van drie uur liet ze vredig haar laatste adem. Een vrouw met een rijke geschiedenis, moeder van zeven kinderen; een vrouw, hoe oud ze dan ook mag geworden zijn, die op de eerste plaats nog altijd onze moeder blijft...

Een ander uitgebreid hoofdstuk behandelt de dag waarop ik van mijn oogarts ineens te horen kreeg dat ik me inderhaast naar het Middelheim-ziekenhuis in Antwerpen diende te begeven om me daar met spoed te laten opereren voor een losgekomen netvlies in het linkeroog. Langs alle kanten kreeg ik te horen dat ik er maar op het nippertje bij was, dat de kans op blindheid aan mijn linkeroog om de hoek lag te lonken. Gelukkig werd de operatie een succes, de nacht echter slapeloos.

